

- 3) Artykuły 18 i 19 rozporządzenia nr 1177/2010 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy przewoźnik odwołuje usługę przewozu pasażerskiego z kilkutygodniowym wyprzedzeniem przed pierwotnie planowanym wypłynięciem, pasażerowi przysługuje prawo do odszkodowania na podstawie art. 19 tego rozporządzenia, gdy zgodnie z art. 18 wspomnianego rozporządzenia decyduje się na zmianę trasy podróży do miejsca docelowego w najwcześniejszym możliwym terminie lub na przesunięcie podróży na późniejszy termin oraz dotrze on do pierwotnie przewidzianego miejsca docelowego z opóźnieniem przekraczającym progi określone w art. 19 owego rozporządzenia. Natomiast, w przypadku gdy pasażer decyduje się na uzyskanie zwrotu ceny biletu, nie przysługuje mu takie prawo do odszkodowania na podstawie tego artykułu.
- 4) Artykuł 19 rozporządzenia nr 1177/2010 należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „ceny biletu” zawarte w tym przepisie obejmuje koszty związane z dodatkowymi świadczeniami opcjonalnymi wybranymi przez pasażera, takimi jak rezerwacja kabiny lub klatki dla psów, czy też dostęp do poczekalni VIP.
- 5) Artykuł 20 ust. 4 rozporządzenia nr 1177/2010 należy interpretować w ten sposób, że opóźnienie w dostawie statku pasażerskiego, które doprowadziło do odwołania wszystkich rejsów, jakie powinien odbyć ten statek w ramach nowego połączenia morskiego, nie wchodzi w zakres pojęcia „nadzwyczajnych okoliczności” w rozumieniu tego przepisu.
- 6) Artykuł 24 rozporządzenia nr 1177/2010 należy interpretować w ten sposób, że nakłada on na pasażera, który domaga się uzyskania odszkodowania na podstawie art. 19 tego rozporządzenia, obowiązek złożenia do przewoźnika wniosku w formie skargi w terminie dwóch miesięcy od dnia, w którym wykonana została usługa przewozu lub w którym powinna być ona zostać wykonana.
- 7) Artykuł 25 rozporządzenia nr 1177/2010 należy interpretować w ten sposób, że do kompetencji organu krajowego odpowiedzialnego za egzekwowanie przepisów tego rozporządzenia, wyznaczonego przez państwo członkowskie, należą nie tylko usługi przewozu pasażerskiego świadczone z portu położonego na terytorium tego państwa członkowskiego, lecz również usługi przewozu pasażerskiego z portu położonego na terytorium innego państwa członkowskiego do portu znajdującego się na terytorium tego państwa członkowskiego, w przypadku usługi przewozu dotyczącej podróży w obie strony, która została w całości odwołana.
- 8) Analiza pytania dziesiątego nie wykazała istnienia żadnych okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ważność art. 18 i 19 rozporządzenia nr 1177/2010.

(¹) Dz.U. C 328 z 30.9.2019.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom – Zjednoczone Królestwo) – The Queen, na wniosek Association of Independent Meat Suppliers, Cleveland Meat Company Ltd / The Food Standards Agency

(Sprawa C-579/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona zdrowia – Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 – Artykuł 5 pkt 2 – Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 – Artykuł 54 ust. 3 – Przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego – Badanie poubojowe tusz i towarzyszących im podrobów – Urzędowy lekarz weterynarii – Znaki jakości zdrowotnej – Odmowa – Mięso określone jako niezdatne do spożycia przez ludzi – Prawo do wniesienia skargi na decyzję urzędowego lekarza weterynarii – Skuteczna ochrona sądowa – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej]

(2021/C 431/15)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek zaskarżenia: The Queen, na wniosek Association of Independent Meat Suppliers, Cleveland Meat Company Ltd

Strona przeciwna: Food Standards Agency

Sentencja

- 1) Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r., i rozporządzenie nr 882/2004 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym w sytuacji, gdy urzędowy lekarz weterynarii odmawia naniesienia znaku jakości zdrowotnej na tuszy, a właściciel tej tuszy nie zgadza się z tą decyzją, urzędowy lekarz weterynarii jest zobowiązany wnieść sprawę do sądu, tak aby ów sąd orzekł co do istoty i na podstawie powołanych przez każdą ze stron dowodów w postaci opinii biegłych, czy rzeźzona tusza spełnia wymogi w zakresie bezpieczeństwa żywności, bez możliwości formalnego stwierdzenia nieważności decyzji urzędowego lekarza weterynarii lub nakazania uchylenia skutków tych decyzji.
- 2) Artykuł 54 rozporządzenia nr 882/2004 w związku z motywem 43 tego rozporządzenia i w świetle art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym decyzja urzędowego lekarza weterynarii wydana na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 854/2004, zmienionego rozporządzeniem nr 882/2004, o nienaniesieniu znaku jakości zdrowotnej na tuszy podlega jedynie ograniczonej kontroli sądowej, w ramach której sąd, do którego wniesiono sprawę, może stwierdzić nieważność takiej decyzji z każdego powodu, który czyni ją niezgodną z prawem, w tym w przypadku, gdy urzędowy lekarz weterynarii działał w celu innym niż ten, dla którego przyznano mu jego uprawnienia, gdy nie zastosował właściwych kryteriów prawnych lub gdy jego decyzja jest bezpodstawna lub nieoparta wystarczającymi dowodami.

(¹) Dz.U. C 328 z 30.9.19.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 2 września 2021 r. – Ja zum Nürburgring eV / Komisja Europejska

(Sprawa C-647/19 P) (¹)

[Odwołanie – Pomoc państwa – Pomoc na rzecz kompleksu Nürburgring (Niemcy) – Decyzja uznająca pomoc za częściowo niezgodną z rynkiem wewnętrznym – Sprzedaż aktywów beneficjentów pomocy państwa uznanej za niezgodną – Otwarte, przejrzyste, niedyskryminacyjne i bezwarunkowe postępowanie przetargowe – Decyzja stwierdzająca, że zwrot niezgodnej pomocy nie dotyczy nowego właściciela kompleksu Nürburgring i że ten przy nabyciu tego kompleksu nie skorzystał z nowej pomocy – Dopuszczalność – Status zainteresowanej strony – Osoba, której rozstrzygnięcie dotyczy indywidualnie – Naruszenie praw proceduralnych zainteresowanych stron – Trudności wymagające wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego – Uzasadnienie – Przeinaczenie dowodów]

(2021/C 431/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Ja zum Nürburgring eV (przedstawiciele: D. Frey i M. Rudolph, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, B. Stromsky i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 19 czerwca 2019 r., Ja zum Nürburgring/Komisja (T-373/15, EU:T:2019:432) zostaje uchylony w zakresie, w jakim Sąd Unii Europejskiej oddalił w nim żądanie stwierdzenia nieważności art. 1 tiret ostatnie decyzji Komisji (UE) 2016/151 z dnia 1 października 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) wdrożonej przez Niemcy na rzecz Nürburgring.
- 2) W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.